

Arrest

nr. 247 939 van 21 januari 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. STESENS
Colburnlei 22
2400 MOL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 18 september 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 augustus 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 december 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat E. STESENS en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen België binnengekomen in februari 2019 en heeft zich vluchteling verklaard op 27 juni 2019.

1.2. Op 25 augustus 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 25 augustus 2020 aangetekend naar verzoekster verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Surinaamse nationaliteit en bent u afkomstig uit Brokopondo, Suriname. Uw beide ouders (die gescheiden zijn), uw vier zussen en twee broers wonen allen in Suriname. U heeft drie kinderen: Shevely Hok-A-Hin, Fareisa Diko en Fareisio Diko. U was in een relatie met de vader van Shevely (Karel Hok-A-Hin) tot voor zij werd geboren in 2003. Later woonde u samen en kreeg u twee kinderen met Ramchander Bisai, door wie u werd bedrogen en mishandeld. U beëindigde deze relatie en trok in bij uw vader in december 2010. Daar verbleef u tot u weer introk bij Karel Hok-A-Hin, met wie u vanaf december 2011 opnieuw een relatie startte. Karel had echter een drugsprobleem en jullie relatie was niet ideaal. U kocht een eigen woning aan, die u momenteel verhuurt. Desondanks verbleef u doorgaans met uw kinderen bij uw partner, omdat u het financieel moeilijk had. U had immers wel een baan (als assistent-secretaresse van de financiële afdeling van de stichting voor bosbeheer en bostoezicht), maar kon toch niet de eindjes aan elkaar knopen als u alleen woonde met uw kinderen. Op een dag dat u wel in uw eigen woning verbleef, in 2017, ging u werken en bleven de kinderen alleen thuis. Die dag werd uw dochter Shevely verkracht door een buurjongen. U en haar vader dienden klacht in en hadden meerdere gesprekken bij de politie. De jongen werd verhoord maar meteen naar huis gestuurd. U vermoedt dat er verder niets gebeurde omdat hij connecties heeft bij de politie. Omwille van uw financiële moeilijkheden en omdat u voor zichzelf en uw kinderen een betere toekomst wilde creëren – u wil niet langer een drugsverslaafde partner – , besliste u Suriname te verlaten. U reisde op 5 november 2018 via Nederland naar Duitsland, waar u twee maanden verbleef. Vervolgens verbleef u twee maanden in Nederland en daarna vier maanden in België, voor u op 27 juni 2016 uw verzoek om internationale bescherming indiende. Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, een kopie van uw geboorteakte, een kopie van uw gezinsuittreksel, een kopie van het familieboekje van uw moeder, uw aanvraag voor een Schengen-visum met verklaring van uw vriendin Simone Wenzel, en de taakomschrijving van uw job.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

U verliet Suriname ten gevolge van de economische situatie en omdat u niet langer met een drugsverslaafde partner wil zijn (CGVS, p. 6, 8). Volgens uw verklaringen vreest u de economische situatie in Suriname. U had het in Suriname moeilijk om de eindjes aan elkaar te knopen en wil geen partner meer hebben om economische redenen (CGVS, p. 11). Hoewel u een job had (CGVS, p. 4) en een eigen woning (CGVS, p. 3) kwam u financieel niet rond. In dit kader kan er worden opgemerkt dat u in Suriname beschikt over een netwerk, met name uw moeder en stiefvader (die momenteel uw twee jongste kinderen opvangen, CGVS, p. 3), de vader van Shevely (bij wie Shevely momenteel verblijft en die in het verleden steeds de financiële verantwoordelijkheid over zijn kind opnam, CGVS, p. 3, 10), en uw eigen vader (bij wie u in het verleden verbleef na een stukgelopen relatie, CGVS, p. 9). U verklaarde bovendien dat u van Karel Hok-A-Hin alimentatie zou kunnen vragen via de rechtbank (CGVS, p. 11). Hoe dan ook zijn deze door u ingeroepen motieven voor uw vertrek uit Suriname van louter socio-economische aard en ressorteren bijgevolg niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde

vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U geeft verder aan dat u uw ex-partner niet vreest (CGVS, p. 11).

Wat betreft de verkrachting van uw dochter Shevely in 2017 dient vooreerst opgemerkt te worden dat u deze niet aanhaalt als reden voor vertrek uit Suriname of als motief waarom u er niet zou kunnen terugkeren (CGVS, p. 6, 11). Overigens verblijft uw dochter momenteel nog steeds in Suriname. Uit uw verklaringen blijkt weliswaar dat zij niet meer naar uw woning wil terugkeren, maar ook dat u na deze gebeurtenis geen problemen meer heeft gekend met de dader of diens familie (CGVS, p. 7-8). U heeft klacht ingediend bij de bevoegde politiediensten en de door uw dochter aangewezen dader werd verhoord (CGVS, p. 6-8). Dat hij niet werd vervolgd of veroordeeld is volgens u te wijten aan connecties bij de autoriteiten, maar u gaf aan dat u dat niet zeker kan weten en het ook mogelijk is dat er bijvoorbeeld een tekort aan bewijzen tegen hem was (CGVS, p. 8). Noch u, noch de vader van Shevely (die advocaat is) ondernam verdere stappen. U heeft dan ook geenszins aangetoond dat de bevoegde autoriteiten in Suriname hun werk niet naar behoren hebben gedaan of u dienaangaande geen verdere mogelijkheden had om bescherming te bekomen door de Surinaamse autoriteiten. Wat er ook van zij, nergens uit uw verklaringen blijkt dat u de verkrachter van uw dochter zou vrezen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Uw paspoort, uw geboorteakte, uw gezinsuittreksel, en het familieboekje van uw moeder bevestigen slechts uw identiteit en die van uw familie, die hier niet ter discussie staan. Uw taakomschrijving toont aan dat u over een job beschikte, waaraan evenmin wordt getwijfeld. Uw aanvraag voor een Schengenvisum heeft geen betrekking op de inhoud van uw verzoek.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). In de uiteenzetting van haar middel beroept verzoekster zich bovendien nog op de schending van de rechtspraak van de Raad van State (*d.d.* 25 september 1986, nr. 26.933), artikel 8 *juncto* artikel 14 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

In een tweede middel beroept verzoeker zich voorts nog op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de fundamentele rechten van de Mens, zoals die blijken uit het EVRM, in het bijzonder in artikel 3 van het EVRM.

Verzoekster vraagt in hoofddorde om haar als vluchteling te erkennen, minstens om haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

2.2.2.1. Verzoekster voert aan bij een terugkeer naar Suriname de economische situatie te vrezen. Zij verklaart dat zij het in Suriname moeilijk had om de eindjes aan elkaar te knopen en wil geen partner meer hebben om economische redenen.

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming afgewezen omdat: (i) de door verzoekster geschetste problemen van louter socio-economische aard zijn en derhalve niet onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag vallen en (ii) verzoekster niet aantoonde dat de Surinaamse autoriteiten hun werk niet naar behoren hebben gedaan naar aanleiding van de verkrachting van verzoeksters dochter en hoe dan ook nergens uit haar verklaringen blijkt dat verzoekster de verkrachter van haar dochter moet vrezen.

2.2.2.2. Uit de uiteenzetting van het eerste middel blijkt dat verzoekster een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht beoogt aan te tonen. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in de beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen opdat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het eerste middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2.3. In de mate verzoekster aanhaalt dat uit de bestreden beslissing geenszins een afweging blijkt tussen haar belangen enerzijds en deze van de staat anderzijds, dat de bestreden beslissing disproportioneel is, dat de motieven van de bestreden beslissing niet evenredig zijn en zelfs in wanverhouding met het gestelde doel en op onevenredige wijze haar rechten aantasten, benadrukt de Raad dat zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts gemachtigd is om een vreemdeling als vluchteling te erkennen indien wordt aangetoond dat hij beantwoordt aan de omschrijving gegeven in artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De subsidiaire bescherming kan slechts worden toegekend indien voldaan is aan de voorwaarden vervat in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder voormelde specifieke declaratieve bevoegdheid. De commissaris-generaal alsook de Raad zou zijn bevoegdheid te buiten gaan mocht hij een vreemdeling die niet aan de in deze verdragsbepaling of voornoemde artikelen van de Vreemdelingenwet vervatte voorwaarden voldoet, toch als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire bescherming toekennen omdat de gevolgen van een weigering voor hem buiten verhouding zouden zijn tot het voordeel ervan voor de "Staat".

In zoverre verzoekster de rechtspraak van de Raad van State alsook artikel 8 *juncto* artikel 14 van het EVRM betreft in zijn betoog, kan de Raad slechts vaststellen dat zij niet de minste toelichting geeft op

welke wijze de bestreden beslissing zou ingaan tegen deze rechtspraak of in welke opzicht de bestreden beslissing met schending van de aangehaalde artikelen zou zijn genomen. Bijgevolg is dit onderdeel van het eerste middel onontvankelijk.

2.2.2.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekster geen gegronde elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat zij haar land van herkomst heeft verlaten of er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoekster in haar verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongegrondheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft. Zij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in haar vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongegrond bevonden verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

2.2.2.5. Verzoekster voert nog aan dat zij bij terugkeer vreest gedood te worden door haar ex-partner die haar reeds meermaals fysiek heeft aangevallen en zich niet hield aan de maatregelen die hem werden opgelegd waardoor zij slachtoffer werd van door hem toegebrachte slagen en verwondingen. Zij betoogt dat zij wanneer zij naar Suriname zou dienen terug te keren een vogel voor de kat zou zijn omdat zij aldaar niet op de bescherming van de overheden kan rekenen.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt evenwel dat verzoekster nooit eerder gewag gemaakt heeft van het feit dat haar echtgenoot fysiek geweld tegen haar zou gebruikt hebben. Verzoekster verklaarde over haar echtgenoot als volgt: *"(...) Hij is geen slecht persoon maar werd een slecht persoon. Hij veranderde van wie hij was naar iemand anders. Soms wordt er met bekens gegooid in het bijzijn van de kinderen. (...)"*, (notities van het persoonlijk onderhoud 12 augustus 2020, p. 6). Verder tijdens het persoonlijk gehoorverslag verklaart verzoekster nog dat haar man op aandringen van haar het druggebruik probeerde te verminderen maar dat hij dan agressief werd en dit lastig was voor de kinderen (o.c. p. 8). Op geen enkel ogenblik verklaart verzoekster dat hij geweld op haar zou gepleegd hebben in de vorm van slagen en verwondingen. Zelfs indien enig geloof zou worden gehecht aan verzoeksters verklaringen, *quod non*, dan nog toont zij niet aan dat zij hiervoor niet op de bescherming van haar nationale overheden zou kunnen rekenen.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

2.2.3.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

2.2.3.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hieraan geen geloof kan worden gehecht.

Met betrekking tot verzoeksters verklaringen dat zij bij een terugkeer naar Suriname de slechte economische situatie vreest en in zeer barre omstandigheden zou moeten trachten te overleven hetgeen gelijk kan worden gesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling wordt in de bestreden beslissing nog pertinent opgemerkt als volgt: *"(...)U verliet Suriname ten gevolge van de economische situatie en omdat u niet langer met een drugsverslaafde partner wil zijn (CGVS, p. 6, 8). Volgens uw verklaringen vreest u de economische situatie in Suriname. U had het in Suriname moeilijk om de eindjes aan elkaar te knopen en wil geen partner meer hebben om economische redenen (CGVS, p. 11). Hoewel u een job had (CGVS, p. 4) en een eigen woning (CGVS, p. 3) kwam u financieel niet rond. In dit kader kan er worden opgemerkt dat u in Suriname beschikt over een netwerk, met name uw moeder en stiefvader (die momenteel uw twee jongste kinderen opvangen, CGVS, p. 3),*

de vader van Shevely (bij wie Shevely momenteel verblijft en die in het verleden steeds de financiële verantwoordelijkheid over zijn kind opnam, CGVS, p. 3, 10), en uw eigen vader (bij wie u in het verleden verbleef na een stukgelopen relatie, CGVS, p. 9). U verklaarde bovendien dat u van Karel Hok-A-Hin alimentatie zou kunnen vragen via de rechtbank (CGVS, p. 11). Hoe dan ook zijn deze door u ingeroepen motieven voor uw vertrek uit Suriname van louter socio-economische aard en ressorteren bijgevolg niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U geeft verder aan dat u uw ex-partner niet vreest (CGVS, p. 11)."

2.2.3.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Suriname actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Met de loutere bewering dat zij bij een terugkeer in "zeer barre omstandigheden" zal terechtkomen, slaagt verzoekster er geenszins in om een reëel risico op ernstige schade in haar hoofde aan te tonen.

2.2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en kon zij zich laten bijstaan door een advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.2.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig januari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER